

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תקכז

עש"ק פ' מטות-מסעי, מבה"ח מנחם-אב, ה'תשס"ד

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" – בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שנת הק"ג להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ושנת הג"ן לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לזכות

החתן הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי שיחי

והכלה מרת גיטל רחל שתחי

שגלוב

לרגל נישואיהם בשעטומ"צ, ביום א', י"ג ניסן,

היי תהא שנת סייעתא דשמיא

בי"ה

קונטרס "יחי המלך" - השיחות שיפקחו לך את העיניים

עד מתי?!

10 שנים ל"יחי המלך"

במלאת עשר שנים להוצאתו לאור של הקונטרס יוצאת המערכת במבצע מנויים נרחב - במסגרתו תנתן אפשרות לרכוש מנוי שנתי לקבלת הקונטרס ע"י הדואר, בתשלום חלק מדמי המשלוח בלבד

להצטרפות למעגל המנויים - נא לשלוח מעטפה לכתובת המערכת (שבע' 2), ובה שם וכתובת מדוייקים בצירוף דמי המשלוח לפי הנתונים דלהלן:

גליון 1: 2 ש"ח לשבוע (100 ש"ח לשנה).

מ-2 עד 14 גליונות: 3 ש"ח לשבוע (150 ש"ח לשנה).

מ-15 עד 28 גליונות: 4 ש"ח לשבוע (250 ש"ח לשנה).

מ-28 גליונות ומעלה - יש לפנות טלפונית למערכת הקונטרס לבירור מחירי המשלוח, טל': 8715-770 (04)

התשלום הינו עבור המשלוח בלבד הקונטרסים עצמם מחולקים ללא תשלום

ניתן להזמין גם כמויות גדולות לבתי כנסת ולאירועים, וכן לחלק את הקונטרס כתשורה בשמחות, בתוספת כיתוב על עמוד השער

זה הזמן להצטרף למעגל העולמי של לימוד עיני גאולה ומשיח פתוך הקונטרס "יחי המלך" - "הדרך ישרה" הקלה והמהירה ביותר מבין כל דרכי התורה... לפעול התגלות וביאת המשיח יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בי"ה

דבר מלכות

3

יהודי צריך לפעול רצון חדש אצל הקב"ה שתבוא הגאולה / משיחות ש"פ מסעי היחדים

זמן הגאולה

6

ההוראה מהנהגתן של בנות צלפחד / פרשת השבוע באור הגאולה

המעשה הוא הטיקר

9

לימוד הל' בית הבחירה בלי להתחשב בגלות / הוראות למעשה בפועל

ניצוצות של משיח

11

המנהג לא להפסיק במסעות הוא הענין ד"משיח נאו" / קטעים קצרים בעניי גאולה ומשיח

ילחום מלחמת ה' - וינצח

13

עוד לא עלו על הרעיון למנות גוי לביהמ"ש העליון / שיחה בענין שלימות העם והארץ

יחי המלך /

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-755-5605

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: (04) 8715-770

דואר אלקטרוני: yechi@770.org.il • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

הוראת המשנה: יהודי צריך לפעול רצון חדש אצל הקב"ה שתבוא הגאולה

אע"פ שנמצאים בגלות, ובפשטות – כיון שזהו רצון הקב"ה עכשיו שבנ"י יהיו בגלות – אעפ"כ אומרת לנו המשנה הוראה – "עשה רצונו כרצונך": יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שרצונו של הקב"ה יהי' "כרצונך" של בני ישראל – שצריכים לצאת מהגלות תיכף ומיד! ● ומה שטוען – שאין זו הדרך שלו לתבוע ולעורר רצון חדש אצל הקב"ה, ולצעוק "עד מתי" ו"זאגל שוין זיין די גאולה", והוא סומך על הרצון של הקב"ה, וכאשר הקב"ה ירצה, הוא יוציא את בני"י מהגלות!?! ● אומרים לו שזוהי הוראה במשנה – "עשה רצונו כרצונך": תפעל רצון חדש אצל הקב"ה, "כרצונך", שיצאו כבר מהגלות, ועי"ז שאתה צועק באמת שרוצים כבר את הגאולה – פועלים אצל הקב"ה הרצון להוציא את בני ישראל מהגלות! ● תרגום חפשי משיחת ש"פ מסעי ה'תשד"מ – בלתי מוגה*

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

לא בדרך "עשה", אך כאן אומר דוקא "עשה רצונו", ע"ד "נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני"².

והענין הוא: "עשה רצונו" הוא מלשון "עושים רצונו של מקום"³, כמבואר בחסידות⁴ הפירוש בזה – שיהודי פועל

(2) תר"כ ופרש"י ויקרא א, ט. ספרי ופרש"י פינחס כח, ח.

(3) לשון חז"ל ברכות לה, ב.

(4) ראה לקו"ת אמור לב, ד ואילך. שלח מג, א. בלק טט, א. ברכה צט, ג. ובכ"מ.

א. המשנה בפרקי אבות אומרת¹: "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו".

הענין של "מילי דחסידותא" בזה – יובן ע"פ דיוק הלשון "עשה רצונו כרצונך":

הלשון הרגיל הוא "קיים רצונו" (קיום המצוות) שהולך הן על מצות עשה (בדרך עשי') והן על מצות לא תעשה (בדרך דחי',

(* מובאת בקשר עם פרק ב' בפרקי אבות שאומרים בשבת זו. המו"ל.

(1) פרק ב' הלכה ד'.

פרנסתם.

אפשר כבר לגלות את הסוד, ישנה עכשיו כבר תוכנית – בינתיים עוד לא גלוי' כדי לא לעשות רעש בארץ – שרוצים למסור את חברון, שכסם ויריחו, ורוצים לעשות את העיר העתיקה למקום של כל הדתות, והשאלה היא רק כיצד להציג אותה בגלוי באופן שכל האנשים לא יתפסו מה עושים כאן. אזי נפלו על המצאה להכניס לשמה משגיחים וכו', ושהמצב יחזור לקדמותו.

עד עתה היו עוד כמה עזי פנים שצעקו נגד הגזירה, אבל עכשיו הם נשתתקו, מדוע? כי לאחרונה התפנה כסא בממשלה, ומנהלים משא ומתן שלם כדי לתת את הכסא לאחד כזה שעד עתה צעק, בכדי להשתיקו, והוא יהי' שר או לכה"פ סגן-שר.

וכאשר הוא יצעק שלא ייצאו מהממשלה, לא יהי' לזה (לצעקתו) מקום כלל, כי עד עכשיו הוא אחז בדיוק הפוך, ובאמת הוא בעצמו לא יכול להיות בטוח בכסאו, שהרי כבר הי' לעולמים שהם הבטיחו, ולפועל לא נתנו.

שאלתי אותו, מדוע הוא הפסיק לצעוק? הוא ענה, שמנהלים אסיפות שקטות. שאלתי אותו, אולי האסיפות הם בנוגע לכסא – איזה כסא לתת לו? אזי הוא לא ענה לי מאומה, ובמילא לא יכולתי להמשיך לומר כלום.

והם חושבים שבמשך הזמן זה ירגע, ע"ד כפי שהי' בנוגע לכמה ענינים, אבל הענין שלי הוא לא להכנס לשום מחלוקת, לא עם היחיד ולא עם הציבור, מה שאני כן יכול, זה לפרסם ברבים שכל הענין ד"מיהו יהודי" בתקפו עומד, ושלא יחשבו שהמצב משתפר וכו', אלא הכל נשאר כשהי', והם לא עומדים לשנות זאת.

ג. [.] הכל ענין אחד, היות וחסר בתוקף הדרוש לומר שיהודים נשארים יהודים ו"המבדיל בין ישראל לעמים" (ורק על-ידי גיור על-פי הלכה יכולים להצטרף לישראל), במילא חסר גם בתוקף הדרוש לומר בווינינגטון שארץ ישראל שייכת ליהודים, כיון ש"ברצונו נתנה לנו" וכו', בברית בין הבתרים עם אברהם.

ויהי רצון שהקב"ה יעזור שמישיח יבוא, וכפי שר' לוי יצחק מברדיטשוב אמר: רבנו של עולם תביא כבר את משיח מהר כיון שתיכף כבר לא יהי' לך למי להביאו... עכ"פ יהודים שומרי תורה ומצוות תמיד ישרו, ולעולם לא יתבטלו ח"ו, והחילוק יהי' רק בכמות, אבל באיכות הם תמיד ישרו.

(קטעים משיחת ש"פ מטו"מ ה'תש"ל - בלתי מוגה)

מוקדש לז"ג הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים – נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" יה"ד שתיכף ומיד יקויים העווד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

ישראל מהגלות!

ג. הרי יכולים לשאול: אמת אמנם ש"עשה רצונך כרצונו" – להוציא את בני ישראל מהגלות – הוא דבר טוב, אבל אולי זה לא קשור לעבודת השם, שהיא העיקר אצל יהודי – "אני נבראתי לשמש את קוני"⁹?

על-כך ממשיכה המשנה – "עשה רצונך כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו": עשיית רצון חדש אצל הקב"ה (בנדוד"ד – להוציא את בני ישראל מהגלות), הוא גופא ענין של עבודת ה' לשמש את קוני – "כדי שיעשה רצונך כרצונו".

ואדרבה, זהו ענין הכי נעלה בעבודת השם – שמתבטאת בעשיית רצון חדש אצל הקב"ה – הענין ד"רעוא דרעוין"!

במילא אומרים ליהודי: לשם מה אתה צריך לעסוק בעבודת השם בענינים שבאים למטה בעולם ע"י ספירות, מסכים, פרסאות וצמצומים, באופן של שבירה, נפילה וירידה כו' – כאשר ביכולתך לעבוד את הקב"ה בענין ד"רעוא דרעוין", היינו, לעשות רצון חדש אצל הקב"ה שיוציא את בני ישראל מהגלות וכיו"ב, ובל' המשנה: "עשה רצונך כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו"!

ד. מזה מובן, שאם ישנו פרא-אדם ("א ווילדאק") הבא בטענה שעוד לא יכולים לצאת מהגלות כי ההוא עדיין לא ראוי לזה והשני ג"כ לא ראוי, ושהקב"ה רוצה שבני ישראל ישארו עוד בגלות, עם כל הטענות שבה,

– עונים לו: אלו הם פראי-אדם ("ווילדאטשען") שמעכים את הגאולה, מחזיקים את עצמם, את יהודים אחרים ואת כל בני ישראל, "שכינתא בגלותא"¹⁰

9 קידושין פד, ב.

10 ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.

רצון חדש אצל הקב"ה (ולא רק מקיים רצון ה' מלפנ"ז).

וזאת אומרת המשנה כאן – בתור "מילי דחסידותא" – "עשה רצונו כרצונך": ע"פ דין יהודי אינו צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה. אבל ע"פ מדת חסידות – "עשה רצונו כרצונך", כלומר, יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שהרצון של הקב"ה יהי "כרצונך", כרצונו של היהודי.

ב. אחד מהענינים בזה:

למרות שנמצאים בגלות, ובפשטות – כי זה רצון הקב"ה עכשיו שבני ישראל יהיו בגלות, אעפ"כ אומרת לנו המשנה הוראה – ו"טעה בדבר משנה חוזר"⁵ כי לא שייכת טעות במשנה – "עשה רצונו כרצונך":

יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שרצונו של הקב"ה יהי "כרצונך" של בני ישראל – שצריכים לצאת מהגלות תיכף ומיד!

טוען היהודי, שאין זו הדרך שלו לתבוע ולעורר רצון חדש אצל הקב"ה, לצעוק "עד מתי" ו"זאל שוין זיין די גאולה"⁶, והוא סומך על הרצון של הקב"ה, שכאשר ירצה, יוציא את בני ישראל מהגלות...

אומרים לו: זוהי ההוראה במשנה – "עשה רצונו כרצונך": תפעל רצון חדש אצל הקב"ה – "כרצונך" – שיצאו כבר מהגלות! ועי"ז שצועקים באמת שרוצים כבר את הגאולה, וב"דברים היוצאים מן הלב נכנסים את הלב"⁷, "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם"⁸, כולל ללב האדם העליון – פועלים אצל הקב"ה הרצון להוציא את בני

5 כתובות פד, ב. טושו"ע חו"מ רסכ"ה.

6 = שתבוא כבר הגאולה.

7 ראה ספר הישר לר"ת שער יג. הובא בשל"ה ט, ב.

8 משלי כז, יט.

עוד לא עלו על הרעיון למנות גוי לביהמ"ש העליון

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. שאלתי אצל אחד: באם לא זקוקים לגיור כהלכה, מדוע צריכים להטריח יהודי שהוא גייר דוקא, לכאורה גם גוי ה' יכול לגייר באופן כזה, יעשו אופן מיוחד שגם גוי יוכל לגייר, מדוע צריכים להטריח יהודי דוקא, הרי בין כך זה לא ע"פ הלכה?

הגוי יראה האם הגוי השני (שבא להתגייר) מתכוון באמת, והאם הוא מכיר כמה ענינים ביהדות, הוא ישאל אותו האם הוא שמע אודות אברהם יצחק ויעקב, והרי זה בדיוק כמו להיות אזרח, שאין לזה שייכות כלל לדת כו', וא"כ, הרי אפשר לקחת גוי, אדם ישר שיעשה זאת, ושיבחן את הרוצה להתגייר האם הוא יודע כמה מילים בעברית, ואזי הוא יגייר אותו... [שאלתי אותו שאלה זו ולא קיבלתי מענה.

לאחרונה נהי' סדר חדש שלא עונים... כי אין לו תשובה, ובאם יענה ללא הכנה מוקדמת הרי יפטר אותו מעבודתו, במילא לא עונים כלל. ולכאורה, כשאני שואל ואין לך מענה, יוצא שאני צודק, אבל גם זה לא, אלא אם יש לך קושיא, אז יש לך קושיא]

באם א"י היא מדינה דמוקרטית – מדוע אין בבית המשפט העליון גוים, שהרי לפי אחוזי הגוים המצויים בארץ ישראל יוצא שצריכים להיות שם (בביהמ"ש העליון) שני גוים, שהרי בארץ ישראל ישנם מליון גוים, אזי שיושיבו שם שני גוים והם יתירו גרושה לכהן וכו'... ב"ה שעוד לא עלו על זה, אבל מהי' הראי' שזה לא יקרה מאוחר יותר?

ב. לאחמ"כ נפלו על המצאה שמדוע לא יכולים לצאת מהממשלה, כי זה נוגע לכמה וכמה משפחות שמתפרנסים מזה, ובאם יצאו אזי כו"כ משפחות דתיות יאבדו את משרתם וכו', וביניהם ישנם גם כו"כ משפחות של ליובאוויטש.

במילא הוא טוען: ממה-נפשך, גם אם הוא ייצא הרי הגזירה תשאר, ומדוע שבינתים כמה יהודים יאבדו את פרנסתם.

עניתי לו ע"כ, שישנם שלשה עבירות שעליהם "יהרג ואל יעבור", והרי אין הפירוש בזה "יהרג" דוקא ולא דבר קל יותר (מיהרג), אלא אדרבה אפילו יהרג, וכל-שכן דבר קל מזה.

ובענין זה ד"מיהו יהודי", ישנם כל שלשת הענינים דגילוי עריות, שפיכות דמים וע"ז: גילוי עריות – כפשוטו שלוקחים גוי, ונוסעים לוניה (ששם נהי' המקום לזה), או לקפריסין, ומקבלים פתק שהיא יהודי', ולאחמ"כ מתחתנים והרי זהו ענין של גילוי עריות. ועד"ז שפיכות דמים ועבודה זרה כמדובר בזה בפשטות, ואין להאריך בזה בזכותם של ישראל (בל' סגי נהור).

ג. בענין זה יכולים ללמוד מאותם ששה שרים שיצאו מהממשלה ועי"ז הם איבדו את

שפנימיות התורה "עץ חיים היא", ש"לית תמן לא קושיא ולא מחלוקת וכו'", כמבואר באגה"ק (סי' כו).
(תרגום פשוטי משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשל"ו - בלתי מוגה)

ביטול הגלות מפני שצערם של בני נוגע לעצמות ומהות!

. . . כאשר יהודי מתפלל להקב"ה ומבקש צרכיו - אין זה משום שהוא מרגיש שדבר זה חסר אצלו, אלא משום שחסרון זה נוגע לעצמות ומהות, מצד בחירתו בגוף הגשמי.

ועד"ז מובן בנוגע לתפלת ובקשת בני"י שהקב"ה יבטל את כללות ענין הגלות - שתפלה ובקשה זו אינה מפני שבני"י מצטערים מענין הגלות, אלא מפני שצערם של בני"י (צער הגוף הגשמי) נוגע לעצמות ומהות!

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

ואז ייערך ה"סיום" בתשעה באב בנוכחתו של משיח צדקנו

[. . .] ויה"ר שעד תשעה באב - נזכה כבר לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ואז ייערך ה"סיום" בתשעה באב בנוכחתו של משיח צדקנו, ובאופן של שמחה גדולה, ביחד עם סעודה בבשר ויין - "כסעודת שלמה בשעתו", ועוד יותר מזה!

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

המדור הבא - "זמן הגאולה" - מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' שלמה ב"ר צבי הירש ע"ה מיידנצ'יק - נלב"ע ביום-טוב הראשון של חג הפסח ה'תשס"ד

ולעילוי נשמת זוגתו מרת ר' ר' ר' יצחק מאיר ע"ה - נלב"ע ביום ועש"ק פי' ויגש ה'תשס"ב

ת. ג. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

וכל סדר ההשתלשלות - בגלות, רחמנא-ליצלן!...

ומיהו זה ואיזה הוא אשר יבוא ויאמר שהוא היודע מהו רצונו של מקום, ושרצונו של מקום שבני ישראל, שכנתא וכל סדר ההשתלשלות - ישארו בגלות!?!...

ע"כ ישנה ההוראה מהמשנה הנ"ל, שחלק מעבודת השם ("כדי שיעשה רצונך כרצונו") של יהודי היא: לעשות רצון למעלה - "עשה רצונו כרצונך" - להביא תיכף ומיד את הגאולה האמיתית והשלימה. ה. ויה"ר שע"ז שיהודים צועקים ותובעים עוד בזמן הגלות שהגאולה תבוא כבר - בודאי יפעלו אצל הקב"ה, ותיכף ומיד, עוד בגלות, יכניסו את האל"ף דאלופו

של עולם ב"גולה", ונפעלת מיד ה"גאולה", ומשיח צדקנו בא מיד, כמדובר לעיל¹¹ - שמשיח בא מיד בשבת פ' מסעי תשד"מ בבית המדרש זה, ומתפללים כולם ביחד תפלת מנחה דשבת זו ב"מקדש אד' כוננו ידיך"¹², וברגע כמימרא ממש!

[כ"ק אדמו"ר שליט"א החל לנגן "זאָל שוין זיין די גאולה". אח"כ רמז להש"צ שי' לנגן "יה"ר כו' שיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך", ולאחמ"כ התחיל לנגן בעצמו "ניעט ניעט ניקאווא".]

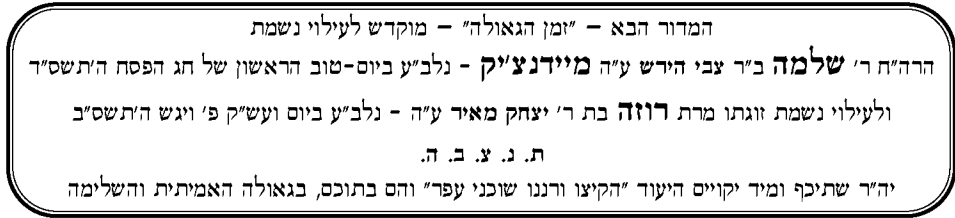
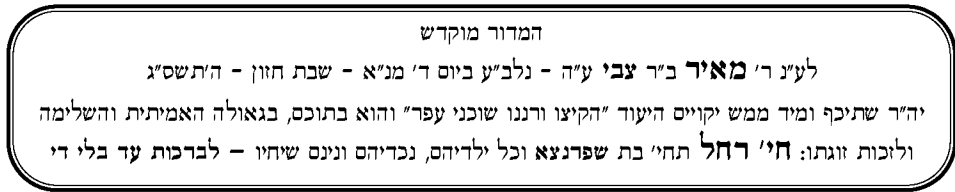
(11) שיחת ש"פ פנחס תשד"מ - נדפסה במדור "דבר מלכות" דגליון הקודם ("יחי המלך" שע' ע' 3 ואילך.
(12) בשלח טו, יז.

המדור מוקדש

לע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה - נלב"ע ביום ד' מנ"א - שבת חזון - ה'תשס"ג

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוגתו: ח'י רחל תחי' בת שפרנצא וכל ילדיהם, נכדיהם ונינם שחיו - לברכות עד בלי די

ההוראה מהנהגתן של בנות צלפחד

א. מסופר אודות בנות צלפחד שהיו מחבבות את הארץ יותר מן האנשים¹.

וכאן רואים דבר פלא:

האנשים – ידעו בוודאות שעומדים לקבל חלק בארץ, כמ"ש בהתחלת הענין "לאלה תחלק הארץ בנחלה גו"².

ולעומת זאת, אצל בנות צלפחד – ה' ספק גדול אם יקבלו חלק בארץ אם לאו,

ואדרבה, דעתן היתה נוטה שלא יקבלו חלק בארץ, שלכן, הוצרכו **לשאול ולבקש** שיתנו להן חלק בארץ, ולהביא סברות וראיות כו', "אם כבן אנו חשובין (לפטור אמנו מיבום) תנה לנו נחלה כבן, אם לאו תתייבם אמנו"³, וכיו"ב, ועד כדי כך, שלאחרי כל הסברות והראיות, לא ה' משה רבינו יכול להשיב שהצדק עמהן, כי אם, "ויקרב משה את משפטן לפני ה"⁴.

ואעפ"כ, גדלה חיבת הארץ אצל בנות צלפחד **שלא בערך** מזו שהיתה אצל האנשים!

ועד כדי כך גדלה אצלן חיבת הארץ, שבגלל זה התנהגו **שלא ע"ד הרגיל** – ללכת ל"בית-דין" ולטעון ולדרוש בכל התוקף ("מיט א שטורעם און א ליארעם") "תנה לנו אחוזה גו"⁵ – היפך ההנהגה דבת ישראל, אשר, "כל כבודה בת מלך פנימה"⁶.

ב. ליתר ביאור:

מכיון שההנהגה ע"פ תורה צריכה להיות באופן ד"כל כבודה בת מלך פנימה" – הרי בודאי שכך התנהגו בנות צלפחד, אשר, מעלתן בעבודת ה' גדלה כל כך, עד שבזכותן ניתוספה פרשה בתורה.

הפסוק "כל כבודה בת מלך פנימה" נאמר אמנם לאח"ז, אבל, כל עניני התורה ניתנו למשה מיני, ועאכ"כ בנוגע לענין הצניעות, אשר, גם לפני מ"ת, בהיותם בארץ מצרים, "ערות הארץ", לאחרי אריכות הגלות כו', התנהגו בנות ישראל בתכלית הצניעות, כפי שמעידה התורה שלא היתה אלא אחת כו', "אחת היתה ופרסמה הכתוב"⁶. ואם אצל כל בנות ישראל כן – בנות צלפחד עאכ"כ שהיו חדות בענין ד"כל כבודה בת מלך פנימה".

ולאידך, בנוגע לנחלה בארץ – אין כל ציווי בתורה שעליהן להשתדל לקבל נחלה בארץ, ואדרבה: פרשה זו **נתחדשה** על ידן, כלומר, ציווי חדש בתרה שלא ה' מקודם לכן (ע"ד פסח שני, וכיו"ב).

(1) פרש"י כו, סד.

(2) שם, נג.

(3) ב"ב קיט, ב. הובא בפרש"י פרשתנו שם, ד.

(4) ויק"ר פל"ב, ה. וראה פרש"י אמור כד, יא.

(5) תהלים מה, יד. וראה רמב"ם הל' אישות פי"ג

הי"א.

(6) ויק"ר פל"ב, ה. וראה פרש"י אמור כד, יא.

מנהג חב"ד שאין מפסיקין בקריאת המסעות - זהו כללות הענין ד"משיח נאו"

מנהג חב"ד שאין מפסיקין בקריאת המסעות, אלא קורין את כולם בחדא מחתא – שזהו כללות הענין ד"משיח נאו", היינו, שאין זמן להפסיק באמצע המסעות, לקרוא קרוא נוסף שיברך ברכה נוספת לפני' ולאחרי' – שהרי צריכים לבוא תיכף ומיד – "נאו" – ל"ירדן ירחו" (סיום כל המסעות). ומכיון שכן – הרי אי אפשר להמתין עד שיברכו ברכה נוספת, "אשר בחר בנו מכל העמים כו'", שהרי הבחירה היתה באופן שילכו את כל המסעות בחדא מחתא, ויבואו תיכף ומיד – "מיד הן נגאלין" – ל"ירדן ירחו", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, "דמורח ודאין".

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

בסוף זמן הגלות אין זמן לחכות ולהמתין בין מטות למסעי...

והנה, כאשר נמצאים בסוף זמן הגלות, בסמיכות ממש לביאת משיח צדקנו ("אט אט קומט משיח") – אין זמן לחכות ולהמתין משך זמן בין הענין ד"דבר ה' זו הלכה" ("מטות") ל"דבר ה' זה הקץ" ("מסעי"), היינו, שבשבת א' קורין פ' מטות ובשבת הב' קורין פ' מסעי, אלא מ"דבר ה' זו הלכה" באים **תיכף ומיד** ל"דבר ה' זה הקץ" – "מטות-מסעי" **ביחד**.

(משיחת ש"פ מטות-מסעי, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

אזהרה ובקשה: לא להכנס לשקו"ט וויכוחים עם המלעיגים

[.] צריכים לקרב כל יהודי, ולא להתפעל מהמלעיגים שצוחקים וכו' – שלא יתווכחו איתם, ולא יכנסו איתם לשקו"ט, לא הם ולא המונם, כי מה שהם מקשים קושיות וכו' זה לא מפני שהם רוצים תירוץ, אלא רצונם הוא רק להקשות קושיא.

לכן באה בזאת אזהרה ובקשה, לא להכנס איתם לשקו"ט וויכוחים וכו' לגמרי, כיון

ג. גם אחרי ביאת משיח יצטרכו ללמוד הלכות בית הבחירה,

למרות שמשיח יבנה את ביהמ"ק⁵ – יוכל כל יהודי להוסיף איזה פרט כיצד לבנותו ע"פ מש"כ בהלכות בית הבחירה להרמב"ם.

עד – שכאשר משיח יבנה את ביהמ"ק, ופרט אחד לא יתאים למש"כ בהלכות בית-הבחירה להרמב"ם – יוכל כל יהודי לגשת למשיח צדקנו ולשאול אצלו – בהקדים שעם כל הכבוד למשיח צדקנו, שהוא מ"שמונה נסיכי אדם" ו"שבעה רועים"⁶ וכו' – אך לכאורה, בפרט מסויים משיח צדקנו לא בנה את ביהמ"ק כפי שמובן מהרמב"ם – ואם-כן, "מהיכן דנתוני" לשנות מפסק הרמב"ם!?

שהרי "תורה לא בשמים היא"⁷ ו"לא הביישן למד"⁸ – ואם ליהודי יהי' ספק באופן בניית ביהמ"ק ע"י משיח צדקנו, הוא יכול וצריך לשאול אצלו.

ובודאי שלמשיח לא תהי' שום תרעומת או רוגז עליו – מאחר ויודע שדרך לימוד התורה היא באופן ש"לא הביישן למד" – ובמילא בודאי יענה לו על שאלתו.

* * *

ד. והעיקר הוא – להשתדל בימים אלו ללמוד את החלק בתורה שקשור עם הל' בית הבחירה, ולפעול זאת גם על כל שאר היהודים, כי עי"ז בונה כל יהודי את ביהמ"ק אשר הוא היסוד דכל העולם כולו, כמבואר בדברי חז"ל⁹ שבקדש הקדשים בביהמ"ק על הר הבית היתה אבן השתי' ש"ממנה הושתת העולם".

כלומר, כאו"א שלומד הל' בית הבחירה – הרי הוא בונה את ביהמ"ק לכל העולם כולו! ולכן, צריכים בימים אלו לצאת לרחוב, למצוא יהודי ולומר לו: הקשב – עליך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו! וזאת יעשה עי"ז שילמד את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק.

ה. וכאשר טוען שאינו יודע אל"ף בי"ת עדיין, הוא עוד לא יודע את האל"ף בי"ת של יהדות! אומרים לו, שכל חשבונות אלו אינם תופסים מקום כאשר אתה צריך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

ובאם אינך מבין את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק בלשון-הקודש – תלמד את תוכן הדברים בלשון אחר, אבל אתה מוכרח לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

וכאשר יודעים שע"י לימוד החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק כאו"א בונה ביהמ"ק לכל העולם כולו – נופלים כל החשבונות שעלולים להיות מהעדר מנוחת הגוף והנפש, שהרי במה נחשבים חשבונות אלו לגבי בניית ביהמ"ק לכל העולם כולו, ש"ממנו הושתת העולם"!

ומוסיפים ואומרים לכל יהודי שע"י פועל ש"יהפכו ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים"¹⁰, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

(5) ראה רמב"ם הל' מלכים רפ"א וסופו.

(6) ראה סוכה נב, ב. וראה סה"מ השי"ת ע' 254

(7) אג"ק כ"ק אדמו"ר שליט"א ח"ג ע' שלא) בהערות.

(8) אבות פ"ב מ"ה.

(9) יומא נג, ב – במשנה, נד, ב.

(10) זכרי' ח, יט. וראה רמב"ם הל' תעניות בסופו.

(7) נצבים ל, יב.

וא"כ, נשאלת השאלה: מה ראו בנות צלפחד לוותר על הענין ד"כל כבודה בת מלך פנימה" (לבוא לב"ד לטעון ולדרוש כו') – כדי לקבל חלק בארץ!?

והמענה לזה – שחיבת הארץ היתה גדולה כל כך, שהשתדלו בכל יכלתן לקבל חלק בארץ, ללא כל חשבונות כו', ע"ד ובדוגמת העבודה **דמסירת נפש**, למעלה מכל חשבונות, גם חשבונות דקדושה.

ג. עפ"ז יש לבאר את ההוראה מהנהגת בנות צלפחד – בעבודת האדם לקונו. ובהקדמה:

בנות צלפחד סללו את הדרך עבור כנסת ישראל כולה – שנמשלה ל"אשה", שכן, היחס דישראל להקב"ה הוא עד"מ היחס דאשה לבעלה, אשר, על זה מיוסד שיר השירים.

ולמעלה מזה – כפי שנמשלו ישראל ל"בת" (בנות צלפחד), שיש בה חביבות גדולה יותר, כמארז"ל⁷ "משל למלך שהיתה לו בת יחידה והי' מחבבה יותר מדאי והי' קורא אותה בתי", כמבואר בארוכה בדרושי חסידות⁸.

והנה, בנות צלפחד היו **מחבבות** את הארץ – **ארץ ישראל**, וענינו בעבודה: "ארץ" – "למה נקרא שמה ארץ, שרצתה לעשות רצון קונה"⁹, מלשון רצון¹⁰, וגם מלשון ריצה¹¹, היינו שהרצון לעשות רצון קונו מביא לידי זריזות, עד לריצה כפשוטה. ו"ישראל" – ע"ש "כי שרית עם אלקים ועם אנשים"¹², היינו, שעבודתו בעשיית רצון קונו ("ארץ") היא גם במצב שישנם **קשיים** כו', שלכן, צריך להיות אצלו הענין ד"שרית" (ובזה גופא) עם **אלקים** ועם **אנשים**, עד לעבודה שלמעלה מכל חשבונות כו', באופן של מסירת-נפש.

ומכאן באים לביאור ההוראה בעבודת האדם לקונו:

עצם הענין דעבודה לקונו – מאי קמ"ל?! שהרי "אני נבראתי לשמש את קוני", ובמילא, אין כל חידוש בדבר!

ההוראה היא, איפוא, שהעבודה ד"לשמש את קוני" צריכה להיות עם כל החיות והתוקף ("מיטן גאנצן שטורעם"), ועם כל **החביבות** (למעלה מחיות סתם) – בדוגמת בנות צלפחד שהיו **מחבבות את הארץ**, היינו, שעשיית רצון קונו היא מתוך **חביבות**, דבר הבא לידי ביטוי גם בענין הזריזות, רצתה מלשון ריצה.

ועד כדי כך, שהעבודה היא באופן של **מסירת-נפש** – ע"ד ובדוגמת חיבת הארץ דבנות צלפחד שהיתה ללא כל חשבונות כו', באופן של מסירת-נפש, כנ"ל בארוכה.

(משיחת ט"ו תמוז ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(10) מתנות כהונה שם.

(11) פי' מהרז"ו שם.

(12) וישלח לב, כט.

(7) שמו"ר ספנ"ב. שהש"ר ספ"ג.

(8) תו"א מקץ לו, א ואילך. שערי אורה שער החנוכה

ד"ה רני ושמחי פכ"ט ואילך. ובכ"מ.

(9) ב"ר פ"ה, ח.

הפעולה ד"מסעי" – לצאת מהגלות, צריכה להיות בכל התוקף ד"מטות"

ההוראה ד"מטות-מסעי" קשורה במיוחד עם הזמן ד"בין המיצרים" – שאז קורין בתורה "מטות-מסעי":

"מסעי" – מורה על כללות זמן הגלות, שאז נמצא יהודי שלא במקומו – בנינים שגלו מעל שולחן אביהם¹, ב"מדבר העמים"², ולזה צריך להיות הענין ד"מסעי" – לנסוע ולצאת מ"מדבר העמים", ולזה צריך להיות הענין ד"מסעי" – לנסוע ולצאת מ"מדבר העמים", עד לסיום כל המסעות – כשבאים לארץ טובה ורחבה, ארץ ישראל.

וכאן באה ההוראה מהחיבור ד"מטות-מסעי" – שהפעולה ד"מסעי", לצאת מהגלות ולבוא לארץ טובה ורחבה, צריכה להיות בכל התוקף ד"מטות",

הן בנוגע לתפלה ובקשה, דרישה וצעקה "עד מתי"... אשר, במשך כל השנה כולה זמנה הוא, ועאכו"כ בתקופה ד"בין המיצרים", זמן החורבן והגלות כו', אזי הצעקה ד"עד מתי" היא בתוקף גדול יותר, וב"בין המיצרים" גופא – ביום השבת, שעיקר ענינו – תפלה, עד כדי כך, ש"בקושי התיירו לדבר דברי תורה בשבת"³,

והן בנוגע לפעולות שעל ידן מבטלים את הענין ד"חטאינו" – סיבת הגלות ("מפני חטאינו גלינו מארצנו"), כללות מעשינו ועבודתינו בכל עניני יהדות, תורה ומצוותי, ובפרט בענינים השייכים במיוחד לתקופה ד"בין המיצרים"⁴ – הוספה בלימוד התורה ("משפט"⁵), ובמיוחד, בענינים השייכים לבנין ביהמ"ק וביאת משיח צדקנו, והוספה במצות הצדקה⁵,

אשר, עי"ז ממהרים ומקרבים עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז נזכה לשמוע את "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל"⁶ (כפי שהולכים לקרוא בתפלת מנחה) – "גואל ראשון הוא גואל אחרון"⁷, במהרה בימינו ממש.

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(1) ברכות ג, סע"א.

(2) יחזקאל כ, לה. וראה לקו"ת פרשתנו (מסעי) פח, ג ואילך.
(3) ראה ירושלמי שבת פט"ו ה"ג. הובא בס' היראה לר"י אות שיט. וראה תו"א הוספות קיג, א-ב. ובכ"מ.
(4) ראה לקו"ש ח"ח ס"ע 419 ואילך. חכ"ג ע' 223.

ועוד.

(5) ישעי' א, כז. וראה לקו"ת ר"פ דברים.
(6) ר"פ דברים.
(7) ראה דב"ר ספ"ט. וראה בהנסמן בלקו"ש ח"א ע' 8 הע' 3. לקו"ש חכ"ח ע' 213 הע' 42. וש"נ.

לימוד הל' בית הבחירה בלי להתחשב בגלות

ג' קטעים* בענין לימוד הל' ביהב"ח – משיחות: ש"פ מטות-מסעי ה'תשל"ו, ש"פ מטו"מ ה'תשמ"ו וש"פ מטות ה'תשמ"א – בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. כאשר יהודי לומד ענינים אודות בית המקדש, רואה זאת אפילו הגוי – באם הוא לומד באנגלית, שהרי אפשר ללמוד זאת בכל שפה, העיקר נוגע התוכן.

עד"ז – הולך לו יהודי כשהוא מהורהר או ממלמל משהו. שואל אותו הגוי: מדוע אתה מהורהר? עונה היהודי – שהוא מודאג כמה הם המדות של ביהמ"ק.

שזהו ע"ד מה שהי' בזמן המן הרשע, בשעה שהגיע המן למרדכי וראה את התינוקות עוסקים בלהט במשהו, שאלם המן במה הם עוסקים, וענו לו שעוסקים בסוגיא כיצד צריך להקריב את העומר¹;

– ישנו כבר ביהמ"ק, כהן ועומר, הדבר היחידי שמדאיג אותם – איך להקריב את העומר, ואודות גזירת המן כלל לא חושבים!

ואע"פ שהי' שם גם מרדכי ש"ידע את כל אשר נעשה"², לא רק למטה, אלא גם מה שנעשה למעלה³, היינו, גודל הגזירה רח"ל, אעפ"כ דאגתו היחידה היתה – דיני הקרבת העומר!

ומה שישנה גזירה על בני" וצריכים לצום, לומר תהילים וכו' – לזה יהי' זמן אחר, עכשיו הוא מתעסק בלימוד הלכות הקרבת העומר!...

ב. עד"ז היום, ש"אין הדבר תלוי אלא בתשובה"⁴, וכל הגזירות בטלו כבר – דאגתו היחידה של יהודי היא: מה הם המדות של בית-המקדש!

– הגלות אינה מציקה לו, משיח כבר בא וישנו כבר ביהמ"ק, ולכן הוא לומד מס' מדות. אצלו מציאות הגלות מלכתחילה לא קיימת.

* * *

(3) פרש"י עה"פ – מאסתר פ"ז, יט.
(4) סנהדרין צז, ב.

(* לפי סדר כתיבתם להלן.
(1) ויקר' פכ"ח, ו.
(2) אסתר ד, א.

מוקדש לע"ג אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת פאולין דות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' רחמ"ש, ז' סיון ה'תש"ס יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העידו "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די